

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2009/3359
Karar No : 2012/4055

REKABET KURUMU

Tarih : 29.05.2013
Sayı : 3343

Davacı : Özmaya Sanayi A. Ş.

Vekilleri : Av. Gül BELEVİ - Av. Dilek AKDAŞ - Av Çağla CEBE YAĞLI
Av. Sadiye ÖZÜLKÜ - Av. Ergun AKÇALI
İş Bankası Blokları, C/12 Gayrettepe / İSTANBUL

Davalı : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah. 1597. Cad. No:9 Bilkent - Çankaya / ANKARA

Vekill : Av. Nagehan ÖZSEYHAN - Aynı adreste

Davanın Özeti : Ekmek mayası pazarında faaliyet gösteren teşebbüslerin, uyumlu eylem sonucu bayiler arasındaki rekabeti önleyerek, bayi satış fiyatlarını yükseltmek suretiyle, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiklerinden bahisle tesis edilen Rekabet Kurulu'nun 12.11.2008 günlü, 08-63/1051-410 sayılı kararının davacı şirkete yönelik kısımlarının; dava konusu eylemler açısından 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nda öngörülen 8 yıllık zamanaşımı süresi dolduğundan davacı şirket hakkında yaptırım uygulanamayacağı, dava konusu nihai karar açısından 07.11.2008 tarihinde yapılan ilk oylamada çoğunluk sağlanamaması üzerine, 13.11.2008 tarihinde ikinci oylamanın yapıldığı, ancak kararın 12.11.2008 tarihli olduğu, bu durumda ikinci oylama yapılmaksızın nihai kararın alındığı, ikinci toplantıda toplantı ve karar yeter sayısına ilişkin hükümlere aykırı olarak karar verildiği, dava konusu olaya ilişkin olarak alınan ilk Kurul kararının soruşturmaya katılan üyenin nihai karar toplantısında oy kullanması nedeniyle iptal edilmesi üzerine soruşturma sürecinin tekrarlanması gerektiği, ancak dosya üzerinden karar verilerek Mahkeme kararının gereğinin yerine getirilmediği, ihlalin varlığına kanıt olarak gösterilen delillerin bölge yetkililerinin fiyat hareketlerine ilişkin şahsi izlenimlerini yansıttığı; ekmek mayası pazarının oligopolistik nitelik taşıdığı, söz konusu pazarda tek belirleyici faktörün fiyat olmadığı, pazarda bayiler nezdinde kıyasıya bir rekabetin yaşandığı, basiretli bir tacirin pazarda bulunan rakiplerinin hareketlerinden haberdar olmasının zorunlu olduğu hususları gözetilmeksizin davacı şirketin rakip firmalarla uyumlu eylem içerisinde bulunduğu kabul edildiği; uyumlu eylemin ancak firmalar arasında bilinçli bir paralellik olması halinde cezalandırabileceği, Kurul'un bu hususu hiçbir şekilde ispatlayamadığı, bayilerin her birinin davacı şirketten bağımsız birer teşebbüs oldukları, fiyatın bayiler tarafından bağımsız karar alma süreçleri işletilerek rekabet ortamında belirlendiği, üreticilerin fiyata müdahalesinin söz konusu olmadığı, dosya kapsamında bayilerin bir araya geldikleri görüşmeler yapıldığının, ancak bu toplantılarda herhangi bir karar alınmadığının saptandığı ileri sürülerek iptali ile 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 51. maddesinin 2. fıkrasının son cümlesi ve 16. maddesinin yıllık gayrisafi gelir üzerinden idari para cezası

T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/3359

Karar No : 2012/4055

hesaplanmasına ilişkin kısmının Anayasaya aykırı olduğu ileri sürülerek iptali için itiraz yolu ile Anayasa Mahkemesi'ne başvurulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Dava konusu işlemin, yargıya intikal etmiş ve yargı tarafından şeklen eksik bulunan bir kararın şekil eksikliğinin giderilmesi amacıyla tesis edildiği, yargı kararı gereği tesis edilen işlemlerin zamanaşımına uğramayacağı, soruşturmanın zamanında sonuçlanarak ceza verildiği, dava konusu kararın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 28. maddesi uyarınca yargı kararının gereğinin yerine getirilmesi niteliğinde olduğu, 27.6.2000 tarihinde 00-24/255-138 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptaline ilişkin Danıştay kararlarında, yalnızca karar alma usulüyle ilgili hukuka aykırılık tespitinde bulunulduğu; diğer işlemler hukuka aykırı bulunmadığından, soruşturma sürecindeki bütün işlemlerin tekrarlanmasına, yeniden savunma alınmasına, delil toplanmasına ve diğer işlemlere gerek olmadığı; karar ve toplantı yeter sayılarına ilişkin hükümlere uygun olarak karar verildiği, toplantının 12.11.2008 tarihinde gerçekleştirilmesine rağmen, karara sehven 13.11.2008 olarak yazıldığı, savunma hakkının kısıtlanmadığı, soruşturma kapsamında elde edilen delillere göre bayiler arasındaki fiyat rekabetini engellemek amacıyla, bölge sorumluları vasıtasıyla maya üreticilerinin Kanun'un 4. maddesini ihlal ettiklerinin sabit olduğu, uyumlu eylemin dikey değil, yatay olarak gerçekleştirildiği, Kurul'un somut olayda salt uyumlu eylem karinesine değil, somut verilere dayanarak karar verdiği ve var olan durumun ekonomik ve rasyonel gerekçelerle izah edilmesinin mümkün olmadığı ileri sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Emre ERMAN'ın Düşüncesi : Zamanaşımı engeli olarak da ifade edilen zamanaşımını durduran veya kesen sebepler istisnai olup, kural zamanaşımı süresinin engelsiz devam etmesidir. Bu nedenle zamanaşımı engelleri tahdidi olup yorum yoluyla genişletilmesi mümkün bulunmamaktadır.

Dava konusu olayda Kurul'un yaptırım uygulama yetkisi, eylem tarihinde yürürlükte bulunan ve somut olayda lehe olduğu tespit edilen 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesinde yer alan zamanaşımına ilişkin hükümler uyarınca zamanaşımına uğradığından, dava konusu Kurul kararında hukuka uygunluk bulunmadığı, iptali gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Birgül KURT'un Düşüncesi : Ekmek mayası pazarında faaliyet gösteren teşebbüslerin, uyumlu eylem sonucu bayiler arasındaki rekabeti önleyerek, bayi satış fiyatlarını yükseltmek suretiyle, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlal ettiklerinden bahisle tesis edilen Rekabet Kurulu'nun 12.11.2008 günü, 08-63/1051-410 sayılı kararının davacı şirkete yönelik kısımlarının iptali istemiyle açılan davada; 20.11.2012 tarihi itibarıyla dosyada bulunan belgeler incelendi:

T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/3359

Karar No : 2012/4055

Davacının Anayasa'ya aykırılık iddiaları ciddi görülmemiştir.

Dava konusu işlemin, soruşturma zamanaşımından sonra tesis edildiği iddia edilmiş olup, bu durumun açıklığa kavuşturulması gerekmektedir.

4054 sayılı Yasa incelendiğinde; 4054 sayılı Yasanın üçüncü bölümü dördüncü kısmında, soruşturmaların seyrine ilişkin sürelerle yer verildiği, ancak zamanaşımı konusunun, 19. maddesinde; ceza verme zamanaşımı olarak düzenlendiği, bu madde uyarınca; süregelen ihlaller yönünden zamanaşımı başlangıcının, ihlalin en son tekrar edildiği günden başlatılıp, belirtilen istisnalar dışında zamanaşımının 5 yıl olarak öngörüldüğü, Kurulun inceleme veya araştırma amacıyla yapacağı herhangi bir işlemin ve karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olmasının zamanaşımı süresini keseceğinin belirtildiği, Yasanın 19. maddesinin 08.02.2008 tarihinden itibaren, 5728 sayılı Yasa ile kaldırıldığı, bu tarih itibarıyla, 4054 sayılı Yasa uyarınca verilecek idari yaptırımlarda zamanaşımı yönünden, 5326 sayılı Yasa kurallarının geçerli bulunmaktadır.

01.06.2005 tarihi itibarıyla yürürlüğe girmiş olan 5326 sayılı Kabahatler Kanununun, "Zaman Bakımından Uygulama" başlıklı 5. maddesinde; 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun zaman bakımından uygulamaya ilişkin hükümlerinin kabahatler bakımından da uygulanacağı, kabahatler karşılığında öngörülen idarî yaptırımlara ilişkin kararların yerine getirilmesi bakımından ise derhal uygulama kuralının geçerli olduğu düzenlemesi yapılmış; bu maddenin atıf yaptığı 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinin 2. fıkrasında, suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanunun hükmünün uygulanacağı kurala bağlanmıştır.

5326 sayılı Yasada, zamanaşımı düzenlemesi 20. madde yapılmış; madde hükmünde ceza verme zamanaşımı yer almamış, "soruşturma zamanaşımı" ve "yerine getirme" zamanaşımı düzenlenmiş, nispi idari para cezasını gerektiren kabahatlerde soruşturma zamanaşımının 8 yıl olduğu ve zamanaşımı süresinin fiilin işlenmesi veya neticenin gerçekleşmesi ile başlayacağı belirlenmiştir.

Uyuşmazlıkta; Türkiye Fırincılar Federasyonu'nun, 2.12.1997 tarihli şikayet dilekçesi verildiği, 19.01.1998 tarihli İlk İnceleme Raporu düzenlendiği, 05.02.1998 tarihli Karar ile önaraştırma başlatıldığı, 20.5.1999 tarihli karar ile soruşturma açıldığı, eylemin 1999 yılında da devam ettiği tespiti yapılarak 27.06.2000 tarihinde nihai karar verildiği, bu işlemin iptali istemiyle açılan davanın Danıştay Onuncu Dairesi 31.10.2002 tarihli ve E:2000/6091 kararı ile reddedildiği, bu kararın Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu tarafından alınan 17.11.2005, E:2003/861 esas sayılı karar ile soruşturmaya yürüten Kurul üyesinin, nihai kararın verileceği toplantıya katılıp oy kullanmasının tarafsızlık ilkesine aykırı olduğu sonucuna varıldığı gerekçesiyle bozulduğu, 4054 sayılı Yasanın 19.maddesinin 08.02.2008 tarihi itibarıyla yürürlükten kaldırılmasından sonra, yeniden karar almak için toplanan Rekabet Kurulunun, 4054 sayılı Kanun'un 51. maddesinde belirtilen ikinci oylama sonucunda 12.11.2008 tarihli dava konusu nihai kararını verdiği anlaşılmaktadır.

T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/3359

Karar No : 2012/4055

Aktarılan bu sürece göre, idari para cezası verilmesine neden olan eylemin 1999 yılında sürdüğü belirlenmesinin yapıldığı, 27.06.2000 tarihli ilk nihai karar itibarıyla, 4054 sayılı Yasanın zamanaşımı hükümleri yürürlükte iken, ilk nihai kararın yargı kararı ile iptali üzerine, 12.11.2008 tarihinde tesis edilen dava konusu işlem tarihi itibarıyla, 4054 sayılı Yasa uyarınca verilen idari para cezaları zamanaşımı uygulaması yönünden, 5326 sayılı Yasaya hükümlerine tabi olduğu görülmektedir.

Bir idari işlemin tesisi sürecine, idari yargı kararı da dahil olmuş ise, bu işlemin hukuki denetiminde, diğer idari işlemlere göre farklı boyutlar ortaya çıkmaktadır. İdari yargı kararıyla iptal edilen işlem, tesisi tarihinden itibaren hukuk aleminden kalkmakta ise de, bu kararın sonuçlarının ne olduğu ve alt işlemlerin hukuken geçersiz sayılıp sayılamayacağıın belirlenebilmesi için, ilgili yargı kararının gerekçesiyle birlikte değerlendirmesi gerekmektedir.

Uyuşmazlıkta, dava konusu işlem, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun "soruşturmayı yürüten Kurul üyesinin... nihai kararın verileceği toplantıya katılıp oy kullanmasının tarafsızlık ilkesine aykırı olduğu" gerekçeli kararı üzerine tesis edilmiş olup, bu işlemin hukuka uygunluğu denetimi, söz konusu iptal kararından bağımsız değildir.

17.11.2005 tarihli yargı kararı ile hukuka aykırılığı tespit edilen durum, soruşturmacının nihai karar aşamasına katılması, iptal edilen de 27.6.2000 tarihli Kurul kararıdır. Bu Kurul kararı tesis edildiği tarihten itibaren tüm sonuçlarıyla ortadan kalkmış ise de yargı kararı içeriğinde, nihai karar alma toplantısına soruşturmacı üyenin katılması aşamasına kadar, soruşturmacı üyenin katılımıyla gerçekleştirilen alt işlemlerin, hukuka aykırı olduğu yolunda saptama yapılmadığından, iptal edilen Kurul kararı nedeniyle yapılan önaraştırma ve soruşturmaya ait bilgi ve belgelerin yeniden tesis edilecek işleme dayanak alınmasına hukuki bir engel bulunmamaktadır.

Yukarıda anılan yargı kararının, yeniden soruşturma açılmasını gerektirmemesi, dava konusu Kurul kararının da, 2.12.1997 tarihli şikayet dilekçesi üzerine başlatılan ve 21.06.2000 tarihinde sözlü savunma toplantısı ile biten önceki soruşturma.. rapor, Danıştay'ın iptal kararları, tüm dosya içeriğinde yer alan bilgi ve belgeler üzerinden alınması karşısında, dava konusu işlem yönünden, 5326 sayılı Yasanın 20. maddesinde öngörülen soruşturma zamanaşımının bulunmadığı görülmektedir.

Öte yandan, ceza verilmesi yönünden zamanaşımı ilişkin olarak 5326 sayılı Yasada düzenleme yapılmadığı ancak, 4054 sayılı Yasanın mülga 19. maddesinin eylem tarihi itibarıyla yürürlükte bulunduğu göz önüne alınarak, 4054 sayılı Yasanın mülga 19. maddesi uyarınca yapılan incelemede, ceza verme ve yine 5326 sayılı Yasada yer alan yerine getirme yönünden zamanaşımı bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Davacı tarafından, ikinci toplantıya Kurulun tüm üyelerinin katılması gerektiği, kurul üyelerinden birinin görevli olduğu nedeniyle katılımı olmadan ikinci toplantının altı kişi ile yapıldığı ve üç oyun lehlerine olmasına rağmen başkanın oyu üstün sayılarak idari para cezası verildiği, yedinci üyenin katılımının kendileri açısından belirleyici olacağı, sözlü savunma yapılmadığından, 4054 sayılı Yasanın 48. maddesi uyarınca 30 gün içinde karar

T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/3359

Karar No : 2012/4055

veñlebileceğinden, yedinci üyenin görevden dönmesinin beklenerek karar verilmesi gerektiğini ileri sürülmüştür.

4054 sayılı Yasanın "Toplantı ve Karar Yeter Sayısı" başlıklı 51. maddesinde; Kurulun nihaî kararlarında Başkan ya da ikinci Başkan dahil en az toplam beş üyenin katılımı ile toplanacağı, en az dört üyenin aynı yönde oy kullanması ile karar vereceği, ilk toplantıda karar için gerekli nisabın sağlanamadığı durumlarda, Başkan ikinci toplantıya tüm üyelerin iştirakini sağlayacağı, ancak bunun mümkün olmaması halinde karar, toplantıya katılanların salt çoğunluğu ile alınacağı, bu durumda da toplantı nisabı birinci fıkrada belirtilenden az olamayacağı, ikinci toplantıda oylarda eşitlik olması halinde Başkanın bulunduğu tarafın oyu üstün sayılacağı,.. "hükmüne yer verilmiştir.

Dava konusu Kurul kararında, üye İsmail Hakkı Karakelle'nin toplantıya görevli olması nedeniyle katılmadığının belirtildiği, davacı tarafından da bu üyenin görevli olmadığı yolunda bir iddiada bulunulmadığı; Rekabet Kurumu'nun Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğın 19. maddesinde ise, Kurul Başkan ve üyelerinin bütün toplantılarda bulunmalarının asıl olduğu, Kurul üyelerinden mazeretli olanların, mazeretlerini yazılı olarak Başkanlığa bildirmeleri gerektiği, Kurul Başkan ve üyelerinin yurtiçi ve yurtdışı görevlendirilmeleri ile izinlerini kullanma tarihlerinin, toplantı ve karar sayısı bakımından sakınca yaratmamak koşuluyla Başkan tarafından düzenleneceği, 21. maddesinde, görüşmelere mazeretli olanlar dışındaki üyelerin katılacağı, kurala bağlandığı dikkate alındığında, toplantı ve karar yeter sayısı yönünden dava konusu işlemde mevzuata aykırılık görülmemiştir.

Dava konusu kararın esasına gelince;

4054 sayılı Yasanın 4. maddesinde; belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan doğruya veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemlerinin hukuka aykırı ve yasak olduğu, özellikle mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kar gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tespit edilmesinin hukuka aykırı ve yasak eylemlerden biri olduğu belirtilmiştir.

Aynı maddenin son iki fıkrasında da; bir anlaşmanın varlığının ispatlanamadığı durumlarda piyasadaki fiyat değişmelerinin veya arz ve talep dengesinin ya da teşebbüslerin faaliyet bölgelerinin, rekabetin engellendiği, bozulduğu veya kısıtlandığı piyasalardakine benzerlik göstermesinin, teşebbüslerin uyumlu eylem içinde olduklarına karine teşkil edeceği, ekonomik ve rasyonel gerekçelere dayanmak koşuluyla taraflardan her birinin uyumlu eylemde bulunmadığını ispatlayarak sorumluluktan kurtulabileceği kuralı yer almaktadır.

Dosyanın incelenmesinden; yapılan soruşturma çerçevesinde, ekmek mayası pazarında, üretici teşebbüslerden bağımsız olarak faaliyetlerini sürdüren bayilerin, gerçekleştirmiş oldukları dağıtım hizmetinin karşılığı olarak, üretici firmalardan belli oranda iskonto almakta ve mayayı tüketici konumundaki firmalara ulaştırdıkları, bayilerin satış fiyatlarına asıl yön veren unsurun, bayinin faaliyet gösterdiği bölgedeki rakip bayiler arasındaki rekabet

T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/3359

Karar No : 2012/4055

sonucu oluşan fiyat olduğu, normal fiyata aldıkları mayayı kendi bölgelerindeki rekabet nedeniyle öngörülen fiyat üzerinden fırınlara satamadıklarını belirten bayilerin, üretici firmalara "hizmet faturası - iade faturası" adı altında faturalar keserek, rekabet nedeniyle uğradıkları zararları üretici teşebbüslere yansıttıkları, ekmek mayası pazarında, bölgesel olarak bayiler arasındaki rekabet sonucu bayi satış fiyatlarının düşmesinden dolayı üreticilerin liste fiyatlarını uygulayamadıkları, bu durumu önlemek ve düşük seyreden bayi satış fiyatlarını yükseltmek üzere, maya üreticilerinin satış elamanı vb. aracılığı ile bayi satış fiyatlarının yükseltilmesi hususunda bayi toplantıları ve görüşmeler yapıldığının, diğer yandan maya üreticilerinin kendi bayilerini yönlendirdiklerinin tespit edildiği anlaşılmaktadır.

Bu durumda, teşebbüsler arasında bir anlaşmanın varlığı tespit edilemese bile, teşebbüsler arasında kendi bağımsız davranışları yerine geçen bir koordinasyon veya pratik bir işbirliği sağlayan doğrudan veya dolaylı ilişkiler de yasak olup, dağıtım seviyesinde oluşan rekabeti önlemek amacıyla diğer maya üreticileri ile birlikte uyumlu eylem içinde bulunduğu anlaşılan davacı yönünden, dava konusu Rekabet Kurulu kararında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Dosyadaki belgelerden; davacı şirketin, eylemin sonlandığı tarih ile dava konusu nihai karar tarihinden bir önceki yıl gayri safi geliri karşılaştırıldığında, lehe olan 1998 yılı gayri safi gelirinin esas alınmış olduğu da görülmektedir.

Açıklanan nedenlerle davanın reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce duruşma için taraflara önceden bildirilmiş bulunan 25.12.2012 tarihinde, davacı vekilleri Av. Çağla Cebe Yağlı ile Av. Sadiye Özülkü'nün ve davalı idare vekili Av. Nagehan Özseyhan'ın geldikleri, Danıştay Savcısı'nın hazır olduğu görülmekle, açık duruşmaya başlandı. Taraflara usulüne uygun olarak söz verilerek dinlendikten ve Danıştay Savcısı'nın düşüncesi alındıktan sonra taraflara son kez söz verilip, duruşma tamamlandı. Dava dosyası incelenip, gereği görüldü:

Dava, ekmek mayası pazarında faaliyet gösteren teşebbüslerin, uyumlu eylem sonucu bayiler arasındaki rekabeti önleyerek, bayi satış fiyatlarını yükseltmek suretiyle, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettiklerinden bahisle tesis edilen Rekabet Kurulu'nun 12.11.2008 günlü, 08-63/1051-410 sayılı kararının davacı şirkete yönelik kısımlarının iptali ile 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 51. maddesinin 2. fıkrasının son cümlesi ve- 16. maddesinin yıllık gayrisafi gelir üzerinden idari para cezası hesaplanmasına ilişkin kısmının Anayasaya aykırı olduğu ileri sürülerek iptali için itiraz yolu ile Anayasa Mahkemesi'ne başvurulması istemiyle açılmıştır.

Davacı şirketin Anayasa'ya aykırılık iddiası ciddi görülmeyerek işin esasına geçildi;

Davacı şirket tarafından, eylem tarihinden itibaren sekiz yıllık soruşturma zamaşımı

T.C.

**DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE**

Esas No : 2009/3359

Kârar No : 2012/4055

süresinin sona ermesi nedeniyle, Kurul'un idarî yaptırım uygulama olanağının bulunmadığı ileri sürülmüştür.

08.02.2008 tarih ve 26781 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5728 sayılı "Temel Ceza Kanunlarına Uyum Amacıyla Çeşitli Kanunlarda ve Diğer Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 578. maddesi, Rekabet Kurulu'nun para cezası verme yetkisine ilişkin zamaşımı sürelerini düzenleyen 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 19. maddesini yürürlükten kaldırmıştır. Böylece, mülga 19. maddenin dördüncü fıkrasında öngörülen karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olmasının zamaşımı süresini keseceği düzenlemesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu itibarla, 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesinin yürürlükten kaldırılması ile rekabet ihlallerindeki zamaşımı süresi, 30.03.2005 tarih ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'ndaki ilgili düzenlemeye tabi hale gelmiş bulunmaktadır. Buna göre, para cezalarında uygulanacak zamaşımına ilişkin son düzenlemelerin dikkate alınması gerektiği açıktır.

Dava dosyasının incelenmesinden; Türkiye Fırıncılar Federasyonu'nun, 2.12.1997 tarihli şikayet dilekçesi üzerine, 19.01.1998 tarih ve Ş.Y./2-D1-98/1 sayılı İlk İnceleme Raporunu ele alan Rekabet Kurulu, 05.02.1998 tarih ve 364-39 sayılı Karar ile 4054 sayılı Kanun'un 40/1 inci maddesi uyarınca, konuya ilişkin önaraştırma başlatmış; önaraştırma sonucunda, Kurul, 20.5.1999 tarih ve 99-24/208-121 sayılı karar ile, 4054 sayılı Kanun'un 41. ve 43/1. maddeleri uyarınca; Pak Gıda Üretim ve Pazarlama A.Ş. (Pak Gıda), Lesaffre Grubuna bağlı Özmaya Sanayi A.Ş. (Özmaya) ve Safmaya Sanayi A.Ş. (Safmaya), Akmaya Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Akmaya) ve Mauri Maya Sanayi A.Ş. (Maurimaya) haklarında, Kanun'un 4. maddesinin ikinci fıkrasının (a), (b) ve (c) bentlerini ihlal ettikleri gerekçesiyle soruşturma açılmasına karar vermiş; Rekabet Kurulu, 27.6.2000 tarihinde 00-24/255-138 sayılı nihai kararını vermiş ve 28.6.2000 tarihinde bu karar taraflara tefhim edilmiş, Rekabet Kurulu'nun ilgili kararının iptali istemi ile Pak Gıda Üretim ve Pazarlama A.Ş. ve Özmaya San. A.Ş. tarafından Danıştay Onuncu Dairesi'nde açılan davalarda alınan 28.11.2002, 2000/6064 E., 2002/4541 K. ve 31.10.2002, 2000/6091 E., 2002/4115 K. tarih ve sayılı kararlar ile her iki davanın da reddine karar verilmiştir. Söz konusu red kararlarına karşı her iki taraf da temyize gitmiş ve Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu tarafından alınan 17.11.2005, 2003/572 E., 2005/2647 K. ve 17.11.2005, 2003/861 E., 2005/2646 K. tarih ve sayılı kararlar ile soruşturmayı yürüten Kurul üyesinin nihai karar toplantısına katılarak oy kullanmasında hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle temyiz istemi kabul edilmiş ve Danıştay Onuncu Dairesi'nin ilgili kararlarının bozulmasına karar verilmiş, karar düzeltme talebi, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu tarafından 19.6.2008 tarih, E:2006/1172, K:2008/1687 ve 19.6.2008 tarih, E:2006/1171 K:2008/1686 sayılı kararlar ile reddedilmiş; bozma kararları üzerine, Dairemiz tarafından bozma gerekçeleri dikkate alınarak, 27.6.2000 tarihinde 00-24/255-138 sayılı Rekabet Kurulu kararının her bir davacı teşebbüse ilişkin kısmının iptaline karar verilmiş olduğu, dava konusu 12.11.2008 günlü, 08-63/1051-410 sayılı kararın Kurul'un bozma kararı üzerine konuyu yeniden ele alınmasına ilişkin bulunduğu anlaşılmaktadır.

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/3359

Karar No : 2012/4055

5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 20. maddesinin 3. fıkrasında, nispi idari para cezasını gerektiren kabahatlerde zamanaşımı süresi sekiz yıl olarak öngörülmüş ise de, Danıştay'ın bu konuya ilişkin olarak yerleşmiş kararlarında belirtildiği üzere, zamanaşımı süresi geçirilmeden verilmiş bir idari yaptırımın, idari yargı yerince aynı konuda yeniden işlem tesisini gerektirecek biçimde iptali üzerine verilen idari yaptırımlarda, zamanaşımı süresinin işletilme olanağı bulunmamaktadır.

Bu nedenle; davacı şirketin 1999 yılı içerisinde kadar süren eylemleri nedeniyle Rekabet Kurulu'nun 27.6.2000 tarihinde 00-24/255-138 sayılı nihaî kararının zamanaşımı süresi içerisinde alınması, ilgili kararın Danıştay tarafından "soruşturmayı yürüten Kurul üyesinin nihaî karar toplantısına katılarak oy kullanmasının hukuka aykırı olduğu" gerekçesi ile iptal edilmesi, Danıştay kararındaki gerekçe doğrultusunda, soruşturmacı üyenin bulunmadığı Kurul toplantısında, mevcut üyelerle karar alınması ile şekil eksikliğinin giderilmesi, davaya konu kararın belirtilen süreçten sonra alınması karşısında, zamanaşımı süresinin işletmeyeceği kuşkusuz olduğundan, davacının bu iddiaları hukuken geçerli bulunmamıştır.

Dava konusu uyumsuzluğun esasına gelince;

4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinde, "Belirli bir mal veya hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma ya da kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yahut doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı ve yasaktır.

Bu haller, özellikle şunlardır:

a) Mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kar gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tespit edilmesi,

b) Mal veya hizmet piyasalarının bölüşülmesi ile her türlü piyasa kaynaklarının veya unsurlarının paylaşılması ya da kontrolü,

c) Mal veya hizmetin arz ya da talep miktarının kontrolü veya bunların piyasa dışında belirlenmesi,

d) Rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi,

e) Münhasır bayilik hariç olmak üzere, eşit hak, yükümlülük ve edimler için eşit durumdaki kişilere farklı şartların uygulanması,

f) Anlaşmanın niteliği veya ticari teamüllere aykırı olarak, bir mal veya hizmet ile birlikte diğer mal veya hizmetin alınmasının zorunlu kılınması veya aracı teşebbüs durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın ya da hizmetin diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da arz edilen bir mal veya hizmetin tekrar arzına ilişkin şartların ileri sürülmesi,

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/3359

Karar No : 2012/4055

Bir anlaşmanın varlığının ispatlanamadığı durumlarda piyasadaki fiyat değişmelerinin veya arz ve talep dengesinin ya da teşebbüslerin faaliyet bölgelerinin, rekabetin engellendiği, bozulduğu veya kısıtlandığı piyasalardakine benzerlik göstermesi teşebbüslerin uyumlu eylem içinde olduklarına karine teşkil eder.

Ekonominin ve rasyonel gerçeklere dayanmak koşuluyla taraflardan her biri uyumlu eylemde bulunmadığını ispatlayarak sorumluluktan kurtulabilir" hükmüne yer verilmiştir.

Bu hükümlerle, belirli bir mal ve hizmet piyasasında doğrudan veya dolaylı olarak rekabeti engelleme, bozma veya kısıtlama amacını taşıyan veya bu etkiyi doğuran yabuk doğurabilecek nitelikte olan teşebbüsler arası anlaşmalar, uyumlu eylemler ve teşebbüs birliklerinin bu tür karar ve eylemleri hukuka aykırı bulunarak açıkça yasaklanmıştır.

Öte yandan, 4054 sayılı Kanun'un davaya konu eylem ve işlem tarihinde yürürlükte bulunan "Para Cezaları" başlıklı 16. maddesinin ikinci fıkrasında; bu Kanun'un 4. ve 6. maddesinde yasaklanmış olan davranışları gerçekleştirdiği Kurul kararı ile sabit olanlara ikiyüz milyon liradan aşağı olmamak üzere, ceza verilecek teşebbüs niteliğindeki gerçek ve tüzel kişiler ile teşebbüs birlikleri ve/veya bu birliklerin üyelerinin bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan ve Kurul tarafından saptanacak olan gayrisafi gelirinin yüzde onuna kadar para cezası verileceği öngörülmüş; dördüncü fıkrasında ise, Kurul'un, para cezasına karar verirken, kastın varlığı, kusurun ağırlığı, ceza uygulanan teşebbüs veya teşebbüslerin pazar içindeki gücü ve muhtemel zararın ağırlığı gibi unsurları da dikkate alacağı kurala bağlanmıştır.

Bu yasal düzenleme karşısında; Rekabet Kurulu'nca 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinde belirtilen yasak fiil ve davranışlarda bulunduğu saptananlara, Rekabet Kurulu tebliğleriyle belirlenen miktardan aşağı olmamak ve kastın varlığı, kusurun ve zararın ağırlığı, eylemde bulunan teşebbüslerin pazar içindeki konumları gibi unsurlar da dikkate alınmak üzere, eylem tarihinden bir yıl önceki malî yıl sonunda oluşan yıllık gayrisafi gelirleri üzerinden para cezası verilmesi gerekli bulunmaktadır.

Dosyanın incelenmesinden; yapılan soruşturma çerçevesinde, ekmek mayası pazarında, üretici teşebbüslerden bağımsız olarak faaliyetlerini sürdüren bayilerin, gerçekleştirmiş oldukları dağıtım hizmetinin karşılığı olarak, üretici firmalardan belli oranda iskonto aldıkları ve mayayı tüketici konumundaki fırınlara ulaştırdıkları; bayilerin satış fiyatlarına asıl yön veren unsurun, bayinin faaliyet gösterdiği bölgedeki rakip bayiler arasındaki rekabet sonucu oluşan fiyat olduğu; normal fiyata aldıkları mayayı kendi bölgelerindeki rekabet nedeniyle öngörülen fiyat üzerinden fırınlara satamadıklarını belirten bayilerin, üretici firmalara "hizmet faturası - iade faturası" adı altında faturalar keserek, rekabet nedeniyle uğradıkları zararları üretici teşebbüslere yansıttıkları; ekmek mayası pazarında, bölgesel olarak bayiler arasındaki rekabet sonucu bayi satış fiyatlarının düşmesinden dolayı üreticilerin liste fiyatlarını uygulayamadıkları, bu durumu önlemek ve düşük seyreden bayi satış fiyatlarını yükseltmek üzere, maya üreticilerinin satış elemanı vb. aracılığı ile bayi satış fiyatlarının yükseltilmesi

T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/3359

Karar No : 2012/4055

hususunda bayi toplantıları ve görüşmeler yapıldığı, diğer yandan maya üreticilerinin kendi bayilerini yönlendirdikleri, bayi satış fiyatlarını yükseltmeye yönelik olarak *rakip bayiler* tarafından gerçekleştirilen toplantıların üreticilerin bölge sorumlularının öncülük ve koordinasyonunda gerçekleştirildiği, bölge sorumlularının rakip firma yetkilileriyle görüştükleri ve bu görüşmeler sonucunda uygulanacak bayi fiyatlarına ilişkin olarak bazı planların yapıldığı ve bu planların tatbik edildiğinin tespit edildiği anlaşılmaktadır.

Gerçekleştirilen toplantılar sonucunda bir mutabakata varılmadığı veya mutabakatın hayata geçirilemediği ileri sürülmüş ise de, bölgelerindeki düşük fiyatların nedenini ve bu fiyatları yükseltmek için yaptıkları girişimleri merkeze bildiren bölge sorumlularının, daha sonra yazdıkları raporlarda tüm çabalara rağmen fiyatların yükseltilemediğini merkeze bildirmeleri, bayi satış fiyatlarını yükseltmek amacıyla üretici teşebbüslerin faaliyet içinde bulduklarını göstermektedir. Dosya kapsamında elde edilen delillerden, bu faaliyetin rakip teşebbüs temsilcileri tarafından belirli bir haberleşme ve koordinasyon içerisinde yürütüldüğü anlaşılmaktadır.

Avrupa Birliği Adalet Divanı'nın (ABAD), "Dyestuffs" kararında, uyumlu eylem anlaşma düzeyine ulaşmamakla birlikte, teşebbüslerin, rekabetin risklerine karşı oluşturulan bilinçli olarak ikame ettikleri koordinasyon biçimi olarak tanımlanmış, "Sugar" kararında, teşebbüslerin rakiplerinin mevcut ve öngörülebilir davranışlarına rasyonel olarak ayak uydurmalarının hukuka uygun olduğu, ancak toplantılar ve doğrudan ya da dolaylı bilgi değişimlerinin geleceğe ilişkin belirsizlikleri ortadan kaldırarak paralel davranışlara yol açacağı ve bu durumun rekabet ihlali oluşturacağı belirtilmiştir.

Belirtilen çerçevede, maya üreticisi olan davacı şirketlerin, diğer üreticilerle birlikte yeni fiyat geçişlerinin sağlanabilmesi için bayileri kontrol altında tutmak ve dağıtım seviyesinde oluşan rekabeti önlemek amacıyla yetkili satış elemanları ve bölge müfettişleri aracılığı ile, bayilerin diğer üreticilerin bayileri ile fiyat rekabetine girmemeleri ve belirlenen satış fiyatının altında bir fiyatla maya satmamaları konusunda bayiler üzerinde yönlendirici girişimlerde bulunduğu, diğer maya üreticilerinin de kendi bayilerini yönlendirdikleri ve bu durumun rakip firmalar arasında belirli bir koordinasyon dahilinde gerçekleştirildiği anlaşıldığından, soruşturmaya taraf olan teşebbüslerin uyumlu eylem sonucu, dağıtıcı konumundaki bayiler arasındaki fiyat rekabetini engelleyerek bayi satış fiyatlarını yükseltmek suretiyle, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ve özellikle "Mal veya hizmetlerin alım ya da satım fiyatının, fiyatı oluşturan maliyet, kâr gibi unsurlar ile her türlü alım yahut satım şartlarının tespit edilmesi" şeklindeki (a) bendini ihlal ettikleri sonucuna varıldığından, davacı şirketin ihlal üzerindeki belirleyici etkisi dikkate alınarak, gerekli toplantı ve karar yeter sayıları da sağlanmak suretiyle alınan Kanun'un 16. maddesi uyarınca ilgili dönem cirosu üzerinden idari para cezası verilmesine ve davacı şirket tarafından devralınan Safmaya A. Ş.'ye ilişkin idari para cezasının da davacı şirketten tahsil edilmesine ilişkin Kurul kararında hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Davacının diğer iddiaları, dava konusu işlemin esasına etkili ve iptalini gerektirir nitelikte görülmemiştir.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/3359

Karar No : 2012/4055

Açıklanan nedenlerle; davanın reddine, ayrıntısı aşağıda gösterilen toplam 220,10-TL yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca belirlenen 2.400,00- TL vekâlet ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, posta gideri avansından artan tutarın hükmün kesinleşmesinden sonra davacıya iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 30 (otuz) gün içerisinde Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'na temyiz yolu açık olmak üzere, 25.12.2012 tarihinde oyçokluğuyla karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	Taci	Nizamettin	Zeki	Hamza
ÖZGÜR	BAYHAN	KALAMAN	YİĞİT	EYİDEMİR
(X)				(X)

Yargılama Giderleri :

Başvuru Harcı : 23,90-TL
Karar Harcı : 32,30-TL
YD Harcı : 25,60-TL
YD İtiraz Harcı: 44,80-TL
Posta Gideri : 93,50-TL
Toplam :220,10-TL

T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/3359

Karar No : 2012/4055

(X) KARŞI OY :

Ekmek mayası pazarında faaliyet gösteren davacı şirketin, uyumlu eylem sonucu bayiler arasındaki rekabeti önleyerek, bayi satış fiyatlarını yükseltmek suretiyle, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesine aykırı davrandığı gerekçesiyle, anılan Kanun'un 16. maddesi uyarınca idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun kararının iptali istemiyle açılan davada, idari para cezasına esas alınan fiillerin cezalandırılabilmesi açısından, soruşturma zamanaşımı süresinin dolup dolmadığı hususunun irdelenmesi gerekmektedir.

Zamanaşımına ilişkin olarak, 4054 sayılı Kanun'un dava konusu olay tarihinde yürürlükte bulunan "Para Cezaları ve Süreli Para Cezalarında Zamanaşımı" başlıklı 19. maddesinde; Kurulun para cezası ve süreli para cezası verme yetkisinin madde devamında belirtilen zamanaşımı sürelerine tabi olduğu, zamanaşımı sürelerinin; teşebbüs veya teşebbüs birliklerinin başvurusu veya bildirimle, bilgi verme ya da yerinde inceleme yapılmasıyla ilgili hükümlerin ihlali halinde üç yıl, diğer hallerde beş yıl olduğu; sürenin, ihlalin vuku bulduğu gün işlemeye başlayacağı; sürekli veya tekrarlanan ihlaller söz konusu ise sürenin, ihlalin sona erdiği ya da en son tekrarlandığı günden itibaren başlayacağı; bu ihlalle ilgili olarak Kurulun inceleme veya araştırma amacıyla yapacağı herhangi bir işlemin, bu işlemin ilgili taraflardan birine tebliği anından itibaren zamanaşımını keseceği; karar aleyhine yargı yoluna başvurulmuş olmasının zamanaşımı süresini keseceği hükümleri yer almakta iken, anılan madde 23.01.2008 tarih ve 5728 nolu Kanun ile yürürlükten kaldırılmış, zamanaşımına ilişkin hükümlere madde metninde yer verilmediği gibi, gerek bu yeni düzenlemede, gerekse 5728 sayılı Kanun'da zamanaşımına ilişkin eski hükümlerin geçerli olacağı yönünde bir hüküm de yer almamıştır.

5728 sayılı Kanun'un gerek genel, gerekse madde gerekçesinde bu değişikliklerin nedeni, "Idarî yaptırım kararlarının tebliği, kesinleşmesi, takip ve tahsili ile zamanaşımı konuları Kabahatler Kanunu'nun genel hükümler kısmında ayrıntılı olarak düzenlendiğinden buna ilişkin düzenlemelere madde metninde yer verilmemiştir." denilerek açıklanmıştır.

01 Haziran 2005 tarihinde yürürlüğe giren, 19 Aralık 2006 tarih ve 26381 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 5560 sayılı Kanun ile bazı maddeleri değiştirilen 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 2. maddesinde, "Kabahat" deyiminin, Kanun'un karşılığında idarî yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlık anlamına geldiği belirtilmiş; 3. maddesinde, bu Kanun'un; idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer Kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde; diğer genel hükümlerinin, idarî para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında uygulanacağı düzenlenmiş; anılan Kanun'un genel hükümleri arasında yer alan "Soruşturma Zamanaşımı" başlıklı 20. maddesinin 1. fıkrasında; soruşturma zamanaşımının dolması halinde kabahatten dolayı kişi hakkında idarî para cezasına karar verilemeyeceği, 2. fıkrasında; soruşturma zamanaşımının, Ellibin Türk Lirası veya daha fazla idarî para cezasını gerektiren kabahatlerde dört yıl olduğu; 4. fıkrasında ise; zamanaşımı süresinin, kabahate ilişkin tanımdaki fiilin işlenmesiyle veya neticenin gerçekleşmesiyle işlemeye başlayacağı ifade edilmiş, zamanaşımını kesen veya durduran herhangi bir düzenlemeye madde metninde yer verilmemiştir.

T.C.

DANIŞTAY

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2009/3359

Karar No : 2012/4055

Diğer taraftan, 5326 sayılı Kanun'un "Zaman Bakımından Uygulama" başlıklı 5. maddesinde ise; 26.09.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun zaman bakımından uygulamaya ilişkin hükümlerinin kabahatler bakımından da uygulanacağı belirtilmiş; bu maddenin atıf yaptığı 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7. maddesinin 2. fıkrasında; suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise, failin lehine olan kanunun uygulanacağı ve infaz olunacağı kurala bağlanmıştır.

Bu durumda, idarî yaptırımlar bakımından ceza verilmesinin dayanağı kuralın yürürlükten kaldırılması veya lehe düzenleme yapılması yoluyla ortaya çıkan yeni hukukî durumun dikkate alınması veya failin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan düzenlemeye göre aleyhte hükümler getiren düzenlemelerin dikkate alınmaması gerekmekte olup, zamanaşımına ilişkin hükümler açısından da zamanaşımı hükümlerinin, sonuçları bakımından yerine getirme (infaz) aşaması bakımından sonuçlar doğurduğu kuşkusuz olmakla birlikte, esas itibarıyla ceza verme ve cezayı infaz etme imkânını ortadan kaldırdığı ve bu anlamda maddî ceza hukukuna ilişkin olduğundan, lehe kanunun uygulanması bakımından dikkate alınması gerekmektedir.

Diğer yandan, "zamanaşımı engeli" olarak da ifade edilen zamanaşımını durduran veya kesen sebepler istisnai olup, kural zamanaşımı süresinin engelsiz devam etmesidir. Bu nedenle, zamanaşımı engelleri tahdidi olup, yorum yoluyla genişletilmesi mümkün bulunmamaktadır.

Dosyanın incelenmesinden; davacı şirkete, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlal ettiğinden bahisle 27.6.2000 tarihli Kurul kararıyla idarî para cezası verildiği, söz konusu Kurul kararına karşı açılan davanın Danıştay Onuncu Dairesi'nin 31.10.2002 tarih ve E:2000/6091, K:2002/4115 sayılı kararıyla reddedildiği, anılan kararın Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 17.11.2005 tarih E:2003/861, K:2005/2646 sayılı kararıyla Soruşturma Heyeti Başkanı Kurul Üyesinin nihai kararda oy kullanmasının tarafsızlık ilkesine aykırı olduğu gerekçesiyle bozulduğu, Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce bozma kararına uyularak, 14.01.2009 tarih ve E:2008/12341, K:2009/161 sayılı kararla Kurul kararının iptal edildiği, bozma kararı üzerine, mevcut dosya üzerinden yeniden karar verilmesi amacıyla konunun yeniden gündeme alındığı, davacı şirketin Kanun'un 4. maddesini ihlal ettiğine ve 16. maddesi uyarınca, davacı şirketin ihlallerinin 1999 yılında devam etmiş olması nedeniyle, 1998 yılı net satışlarının %1'i olan 56.507,59-TL idarî para cezası verilmesine ilişkin dava konusu 12.11.2008 tarihli Rekabet Kurulu kararının alındığı anlaşılmaktadır.

Bu çerçevede, somut olayda, Kurul kararında kesin bir tarih tespit edilmemiş olmakla birlikte, 1999 yılı içinde de ihlalin devam ettiğinin saptandığı göz önüne alındığında, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'na göre zamanaşımı süresinin 2007 yılı sonunda dolacağı, failin işlendiği tarihte yürürlükte bulunan 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesi uyarınca ise, 2000 yılında ilk Kurul kararına karşı dava açılmakla zamanaşımı süresinin son kez kesildiği ve sürenin 2005 yılında dolmuş olacağından, Kabahatler Kanunu'na göre lehe olan 4054 sayılı Kanun'un 19. maddesinin somut olayda uygulanması gerektiği anlaşılmakta olup, Kurul'un ceza verme yetkisi zamanaşımına uğradıktan sonra 12.11.2008 tarihinde tesis edilen dava konusu Kurul kararında

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2009/3359
Karar No : 2012/4055

hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Diğer yandan, anılan tarihte ilk Kurul kararına karşı açılan davanın derdest olduğu dönemde zamanaşımı süresinin duracağı ileri sürülmüşse de, ne 4054 sayılı Kanun'un mülga 19. maddesinde, ne de 5326 sayılı Kanun'un 20. maddesinde soruşturma zamanaşımını durduran bir neden olarak öngörülmediğinden ve zamanaşımı engellerinin yorum yoluyla genişletilmesi de mümkün olmadığından, bu iddiaya itibar edilemez.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu Kurul kararının iptal edilmesi gerektiği düşüncesiyle aksi yönde oluşan karara katılmıyoruz.

Başkan
Nevzat ÖZGÜR

Üye
Hamza EYİDEMİR

